

Efkarımın Kervanı

– Kazım Gök · 08 Ekim 2021

Gündüzün başını yedi
Telaşla hala ötüyor baykuşlar

Ay şavkıyla
Başka bir iklimde öz çocuklarını emziriyor

Göbek bağı mumu yakıp bitirirken

Ruhumun yüzünde
Boş çerçevenin asılı olduğu
Azı dişim zonkluyor

Serseri ayazın elinde bir jilet
Korkak zaman gece yarısının tepesini aştı

Bir türkünün baharat yolundan
Karanlığı yara yara geldi
Tarçın kokulu efkarımın kervanı
Yükü
Ne ipekli beyaz bir haber
Ne de oyalı bir fotoğraf

Yalnızca
Katar katar yanardağın ela renkli seli

Birde
Karanlıkta elime tutuşturulan
Duygusal bir hikayenin cebir kitabı

Ezberimden ölçüyorum
Üçgen acının geniş açılı çığlıklarını

Gözlerimde
Damladığı saksıdaki
Beyaz menekşeleri öldüren

Sevdamin yivli yaşı

Develer içmesin

Çabuk geç buradan kervancı başı

Çünkü yükün eritir kayaları taşı

Selametle bu ateşi başka diyara

Kutuplara filan taşı